

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Ioan. Andr. Danzii Medaqdēq Sive Compendivm Grammaticae Hebraeae Seivncto Chaldaismo Ad Arctiones Limites Redactvm

Danz, Johann Andreas

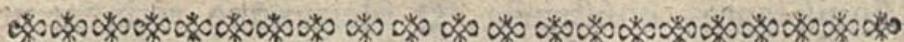
Francofvrti, MDCCXLVIII.

VD18 12109185

Cap. IV. De Pronominibvs.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17995

4. (..) quod postponitur τῶ (,) mutabili, aut (:) quiesc Nominum per □ auctorum, in (-).
5. (:) ante ה in (..).
6. (:) sub ו Nominis, ex Verbo actu quiescente orti, in (:).

CAP. IV.
DE
PRONOMINIBVS.

§. 35.

Pronomina sunt vel Separata, vel Inseparabilia sive Connexa. Illa iterum vel Integra, vel Defectiva. Hæc vel Præfixa, vel Suffixa.

§. 36.

Separata *integra* sunt

I. *Personalia* i. Casus Recti

PLVRAL.		SINGVL.	
F.	M.	F.	M.
	אֲנַחְנוּ } בְּחֻנּוּ } Nos.		אֲנִי } אֲנֹכִי } Ego. 1.
אֲנִי אַתָּה	אַתֶּם } Vos.	אַתָּה אַתָּה	אַתָּה } Tu. 2.
הֵן הֵנָּה	הֵם } הֵמָּה } Illi.	הוּא הוּא	הוּא } הוּא } Ille. 3.

2. Casus

2. *Casus Obliqui constantur ex Præfixis*, notis cuique Casui propriis; & *suffixis*, cuilibet personæ, generi ac numero convenientibus: ita tamen, ut Præfixo ׀ plerumque aliud ׀ Epentheticum postponatur; ad Genitivum vero exprimendum, Dativo præponatur ׀ (n).

II. *Demonstrativa* זֶה, *hic*, *iste*, זֹאת, *haec*, *ista*. Commun. זֶה, *hic*, *hec*, *iste*, *ista*; quæ tamen & *Relative* nonnunquam sumuntur; לֵז *ille*, *illa*, &c. *Plur.* אֵלֶּה, & אֵלֶּיהֶם *isti*, *istæ*.

III. *Reciproce* suppleant nomina נֶפֶשׁ *anima*, עֵצָם *os*, vel *substantia*, atque רֹאשׁ *caput*: ac fortè alia (o).

§. 37.

Defectiva (p) sunt I. *Relativum* אֲשֶׁר *quis*, *quæ* ac

2. *Interrogativum* tam *Personæ*, מִי *quis*, *quæ*? *quam rei*, מַה *quid*, *quod*? Pro quo sæpe, potissimum ante Dagesch Euphonicum & Mak-

D 3

keph,

(n) *Primæ P.* שְׁלִי *mei*, לִי *mibi*, אֲתִי *me*, מִמֶּנִּי *a me*: plur. שְׁלֵנוּ *nostrum*, לְנוּ *nobis*, אֲתֵנוּ *nos*, מִמֶּנּוּ *a nobis*. *Secundæ P. M.* שְׁלֶךָ *tui*, לְךָ *te*, מִמֶּךָ *a te*: pl. שְׁלֵכֶם *vestrum*, לְכֶם *vobis*, אֲתֵכֶם *vos*, מִמֶּכֶם *a vobis*. *Tertiæ P. M.* שְׁלוֹ *ejus*, לוֹ *ei*. אֵתוֹ *eum*, מִמֶּנּוּ *ab eo*: plur. שְׁלֵהֶם *istorum*, לָהֶם *illis*, אֵתָם *eos*, מֵהֶם *ab illis*, &c. (o) De quibus vid. Interpr. §. 29. 45. (p) Quæ sub una terminatione variant utrumque, Genus & Numerum.]

keph, item ante ערה non Kametsfatas, dicitur מה; &, ante has Kametsfatas, מה.

§. 38.

Pronomina Inseparabilia seu Connexa sunt.

I. Præfixa ה, & ו, eadem in omni Genere, Numero, ac casu. Quorum

1. ה, ex pronomine tert. personæ formatum, Articulum denotat; præfigiturque per (-) & Dagesch forte literæ sequenti imprimendum (q).

2. ו, ex Relativo אשר (cujus ideo etiam refert significationem) detruncatum, præfigitur per (·) vel (-), sequente Dagesch forti (r).

§. 39.

II. Suffixa sunt Terminationes, desumptæ ex Pronominibus Personalibus separatis; ה saltem ipsorum hic in ו mutato, juxta Schema sequens :

SIN-

(q) Ut הַשָּׂדֶה hic ager : הַדַּעַת hac scientia
הַשָּׁמַיִם bi caeli : הַבָּנִים bi filii : הַבָּנוֹת
be filia. (r) שֶׁלֹּא qui non : שֶׁלְּמָה nam ad
quid ?

SINGVLARIVM NOMINVM.

פִּי — COMM.	Meus, a, um.	SINGVLARIA.
כִּי — FœM. Tuus,	כֶּה — MASC. a, um.	
נָה — F. Eius,	מִן — M. Suus, a, um.	

נוּ — COMM.	Noſter, a, um.	PLVRALIA.
הֵן — FœM. Veſter,	כֶּם — MASC. a, um.	
הֵן — FœM. Earum.	מֵן — MASC. Eorum.	

PLVRALIVM NOMINVM.

י — COMM.	Mei, æ, a.	SINGVLARIA.
יָךְ — FœM. Tui,	יָךְ — MASC. æ, a.	
יָךְ — FœM. Eius,	יוּ — MASC. Sui, æ, a.	

יָנוּ — COMM.	Noſtri, æ, a.	PLVRALIA.
יָנוּ — FœM. Veſtri,	יָנוּ — MASC. æ, a.	
יָנוּ — FœM. Earum.	יָנוּ — MASC. Eorum.	

Quod rite applicatur observatis seqq.

I. Suffixorum כֶּם & כֵּן, item הֶם & הֵן dicuntur *Gravia*, reliqua *Levia*.

2. Fœmininum הֶּ ante Suffixa transit in הֵּ (s) aliud הֵּ quodcumque tollitur (t).

3. Vox in הֶ Radicale aut vocalem terminata.

(α) Pro usitatori וּ, ut plurimum adhibet הֵן. Et

(β) Pro הֶ usurpat minus usitatum הֵּ:

ac

(γ) Pro הֶ usurpat הֶם: &

(δ) Pro הֶ integrum הֵן.

II. In Nominibus, Terminationes masculinæ Pluralis, ac Dualis numeri pereunt; præposita tamen in מִים hic, & sæpe in constructo, syllaba מי (u).

OBS. I. (.) & (..) ante Suffixa Gravia mutantur in (-) (x).

2. Fœminina, quæ præter Terminationem הֶּ vel הֵּ, agnoscunt etiam הֵּ vel הֶּ, (cujusmodi præter utrinque aucta pleraque, pauca a solo fine crescentia, formam in הֵּ finitam regulariter adhibent cum Suffixis, & in Statu Constructo.

3. Tria

(s) אִמְרָתִי *sermo meus*, ex אִמְרָה; Vid. inf. IV. Obs. 2. (t) מַעֲשֵׂנוּ *opus nostrum*, ex מַעֲשֵׂה: פָּחַם *dux eorum*, ex פָּחָה: עָשָׂה *fecit te*, ex עָשָׂה *fecit*: הִנֵּכֶם *ecce vos!* ex הִנֵּה. (u) מֵימֵי הַיַּרְדֵּן *aque Jordanis*. (x) אֲדַמְתֶּכֶם *arvum vestrum*, ex אֲדַמְרָה. Sic גֹּאֲלְכֶם *redemptor vester*, ex גֹּאֵל.

(β) Si nota sit Accusativi, cum Suffixo Levi junctum, (..) sub נ mutat in ך (l), cum Gravi rarius: quippe ante quod, usitatus (..) mutat in (..) (m)

(γ) Quando vero præpositionem cum, apud &c. exprimit, ך dageschatur (n): paucissimis exceptis, quæ in punctatione, notam Accusativi æmulantur.

4. ך הכהן ecce, (α) ante ך postulat (..) (o).

(β) Ante suffixum prim. personæ singul. sæpius assumit ך Epentheticum, præcedente (..) (p); quod (..) rarius quoque servat, ante primam pluralis (q): in pausa vero utrinque mutat in (..) (r).

5. ך בלתי, ac ך זולתי, ך ante suffixa abjiciunt.

IV. Verbis adjiciuntur Suffixa Nom. singularium, nisi quod pro ך dicatur ךי: in quo (s), ut & in ךו (t), ךו (u), ך (x), ךו (y) ac ך, ea regulariter observatur differentia, ut Futuris suffigenda præmittant sibi (..), Præterito autem (..), nisi quod ךי (-) habeat.

(Exc. I.

(l) Ut præced. (m) אַתְּכֶם & אַתְּכֶם vos, אַתְּהֶן & אַתְּהֶן illas. (n) אִתִּי mecum &c. (o) ך הכהן ecce tu, F. (p) ך הכהן ecce ego. (q) ך הכהן ecce nos. (r) ך הכהן ecce ego, & ך הכהן ecce nos. (s) ך בחנני exploravit me: sed ך בחנני explora me. (t) ך זכרנו recordatus est nostrum: ך זכרנו recordare nostrum. (u) ך כסהו, (sed ך כסהו & operuit eum. (x) Ps. 107. v. 2. ך אֵלֶם fed ך אֵלֶם & redemit eos. (y) ך כסמו operuit eos: sed ך אֵלֶם absorbebit eos.

(Exc. 1. Irregulariter in quibusdam extant Suffixa nominum Pluralium, scil. בְּבִנּוֹתַיִךְ, בְּהַזְרוֹתֶיכֶם, & אֲמֵיהֶם.

2. Infinitivis modo (.) affigitur, id quod significat active (z); modo בִּי idque in significatione passiva (a).

3. In nonnullis Præteritorum Suffixis, præmissa vides puncta Futurorum, & contra. Quin &

(β) יִחַתֵּן, & (iu quibusdam Codicibus) אֲמִילִם amplius (-) habent, pro (.) loco (..).

Cæteroquin etiam observes

1. Scheva sub secunda radicali in Kal, in Quiescentibus quidem tertia, mutatur in (.) (b); alias, nisi ortum sit ex hholem Imperativi (c) vel Futuri (o), redit in eam vocalem, ex qua ortum erat (e): quæ tamen, si (-) fuerit, Ebraice amplius elevatur in (.) (f).

2. Afformativæ quædam Terminationes mutantur; scil.

(α) In Præterito quidem הִתְּ convertitur in תְּ, tono in vocali hac (.) manente (g); quæ tamen,

(z) בְּבָרַחְתִּי in fugere me, i. e. cum ego fugio.
 (a) לְהַרְגֵנִי ad interfici me, i. e. ut interficias me.
 (b) וַיֵּאָתְּיָנִי & evenit mihi. (c) Ex שָׂנְאוּ שֵׁנְאוּנִי fit שָׂנְאוּ יִמְצְאוּנִי invenient eum, ex יִמְצְאוּ sing. יִמְצָא. (d) דְּרִשׁוּנִי consulite me. (e) יִסְבְּלוּנִי portabunt eum, ex יִסְבְּלוּ. (f) Ex עָזְבוּנִי עָזְבוּ עָזְבוּנִי fit עָזְבוּ עָזְבוּנִי de seruerunt me. (g) וַיִּבְקֹשׁוּנִי & quæret eos.

tamen, quoties (:) eam sequitur, mutatur in (-) (h).
Sed

(β) ה secundæ personæ, Singularis quidem in masculino ( ) abjicit (i), in fæm. (:) convertit in (.); Pluralis vero differentia generis ך vel ם per eunte, assumit ( ) (l).

(γ) In Futuris vero הָ convertitur in ך vel ( ) (m).

3. Verbo in Vocalem (etiam per numerum præcedentem h. e. antequam Suffixum adderetur,) terminato, punctum ante Suffixa alias requisitum tollitur (n).

4. Pro puncto Suffixis præmittendo; (α) ה־ tertia sing. fæm. in ה־ mutata, etiam ante כִּי (o) כִּי (p) ה־י (q) & מִי (r) accipit (:). Ac

(β) Sæpe quoque ה־ ex ה־ו־ (s), atque Mappik ex ה־ (t) abjectis, quasi loco Compensationis, assumit Dagesch.

5. Scheva ante ה־ nonnunquam cum ( ) Suffixi, potissimum in verbis ה־ל־ transponitur (u).

CAP.

(h) ה־רַגְתָּהוּ interfecit eum. (i) Hinc וְכָתַבְתָּם
& scribes ea: שִׁמְתָּו posuisti eum. (k) יִלְדֶתְנִי
peperisti me. (l) ה־עֲלִיתָנוּ ascendere fecistis nos.
(m) תִּחְשַׁבְנִי reputant me F. (n) בַּחֲרִיתִךָ elegi
te: (o) אֶחְזַתְנִי apprehendit me. (p) ה־חֲזִיקְתָּנוּ
comprehendit nos F. (q) גְּמַלְתָּהוּ rependit ei. (r)
עֲנַקְתָּמוּ ut torques cinxit eos. (s) גְּנַבְתָּו furata
est eum. (t) אֶחְזַתְתָּהּ apprehendit eam. (u) פָּאֲרַךְ
ornavit te.

CAP. V.
DE
VERBO PERFECTO.

§. 40.

Verbum ratione *Qualitatis*, est vel *Perfectum*, vel *Imperfectum*. *Perfectum* omnes inter Conjugandum literas retinet, easque mobiles. *Imperfectum* in una vel altera aliquid mutat. In utroque

1. *Genus*, ut in Pronominibus, vel Masculinum est, vel Fœmininum, vel Commune.

2. *Numerus* duplex, Singularis & pluralis.

3. *Personæ* itidem tres: quarum *Tertia* hic, ob facilitatem suam, cæteris præponitur, atque solo nomine *Conjugationis*, ex antiquo Paradigmate על־על desumpto, quoad formam suam indicatur.

4. *Tempora* sunt quinque: *Præteritum*, *Indefinitum*, quod *Infinitivus* dicitur, *Futurum primum*, sive *Imperativus*, *Futurum* proprie sic dictum, ac *Participium*.

5. *Conjugatio* stricte loquendo non nisi unica est; distincta tamen secundum *Classes* quatuor; quarum priores singulæ, *Activam* formam habent, & *Passivam*: Ultima autem, sub unica forma, est *Reciproca*.